

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 7/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2012 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti R., s. r. o. „v likvidácii“, Š., zastúpenej advokátkou JUDr. J. F., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 35/2005 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti spoločnosti R., s. r. o. „v likvidácii“, z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. októbra 2011 doručená sťažnosť spoločnosti R., s. r. o. „v likvidácii“, Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 Cb 35/2005.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vystupuje v procesnej pozícii žalobcu v označenom konaní okresného súdu. Do konania vstúpil v máji 2010 následkom singulárnej sukcesie. Sťažovateľ poukazuje na skutočnosť, že ústavný súd už trikrát o jeho

sťažnosti namietajúcej zbytočné prietahy v predmetnom konaní žalovaného súdu rozhodoval, pričom zakaždým bola jeho sťažnosť odmietnutá ako zjavne neopodstatnená (II. ÚS 466/2010, II. ÚS 105/2011 a I. ÚS 163/2011). V nadväznosti na to sťažovateľ uvádza podrobnosti z priebehu žalovaného konania, z ktorých podľa jeho názoru vyplýva, že „*spor sa nehýbe z miesta*“, pojednávanie nariadené na 12. september 2011 bolo zrušené.

S poukazom na rozhodnutie ústavného súdu vo veci sp. zn. I. ÚS 52/2001 argumentuje sťažovateľ v prospech záveru, že „*môže legitímne uplatňovať právo na spravodlivý proces aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo zmene účastníkov*“.

K priebehu predmetného konania sťažovateľ uvádza, že „*minimálne od predloženia obširného stanoviska žalobcu z 12. 04. 2010... sporové strany i súd vyčerpali možnosti ďalšieho dokazovania a neexistuje prekážka meritórne rozhodnúť. Pozície sporových strán sú rigidné, viac listinných dôkazov objektívne neexistuje a pamäť svedkov sa plynutím času istotne nebude prehlbovať*“.

Na pozadí stabilizovanej rozhodovacej praxe ústavného súdu zdôrazňujúcej požiadavku efektivity procesného postupu súdu ako jednej z obsahových zložiek základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy sťažovateľ tvrdí, že „*OS Bratislava III v tangovanom období... síce vykonal ,akýsi‘ procesný úkon, reálne však išlo o alibizmus bez odozvy do reálneho procesného pokroku v kauze*“. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd je v označenom konaní „*v podstate dlhodobo nečinný*“ a „*nepostupuje v zmysle platných procesných noriem*“.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že okolnosti jeho prípadu majú za následok nemožnosť považovať sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu namietaného porušenia základného práva. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie ústavného súdu vo veci sp. zn. III. ÚS 145/02, podľa ktorého pre posúdenie podania účastníka konania, v ktorom sú namietané prietahy v konaní, nie je dôležité formálne (ne)označenie takého podania, ale jeho obsahová stránka.

Sťažovateľ ústavnému súdu navrhol vysloviť porušenie jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov, prikázať okresnému súdu v označenom konaní konať bez zbytočných prietáhov a priznať mu voči odporcovi finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

Právna zástupkyňa sťažovateľa doručila 16. januára 2012 ústavnému súdu v písomnej forme podanie, v ktorom uviedla, že *„na ústavnom súde sa nachádza v poradi už štvrtá ústavná sťažnosť, ktorou náš mandant s. r. o. A., resp. jeho procesný nástupca s. r. o. R., brojil voči zbytočne dlhotrvajúcemu konaniu pred OS BA III. Vec je u Vás vedená pod č. RVP 3986/2011. Náš mandant sa rozhodol túto ústavnú sťažnosť v celom rozsahu vziať späť. Ďalšie konanie Vášho súdu sa teda stáva obsolétne.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podanie sťažovateľa možno kvalifikovať ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy v spojení s § 59 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovateľ svoju sťažnosť podaním doručeným ústavnému súdu 16. januára 2012 vzal späť. Aj napriek tomu, že v obsahu späťvzatia je uvedené evidenčné číslo podania (Rvp 3986/2011), ktoré nie je totožné so sťažnosťou sťažovateľa proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 27 Cb 35/2005, ústavný súd dospel k záveru, že podanie doručené mu 16. januára 2012 obsahovalo prejav vôle smerujúci k späťvzatiu konania o tu prerokovanej sťažnosti evidovanej pod sp. zn. Rvp 2709/2011. Dôvodom tohto záveru bol obsah podania. V ňom sa späťvzatie identifikuje so štvrtou sťažnosťou sťažovateľa, ktorou tento *„brojil voči zbytočne dlhotrvajúcemu konaniu pred OS BA III“*. Naproti tomu sťažnosť evidovaná

pod č. 3986/2011 je sťažnosťou spoločnosti A., s. r. o., Š., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní Krajského súdu v Bratislave vedenom pod sp. zn. 1 Cob 368/2008 a v konaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedenom pod sp. zn. 4 Obdo 12/2011. I samotná právna zástupkyňa sťažovateľa telefonicky ústavnému súdu 16. januára 2012 potvrdila, že odkaz na konanie vedené pod sp. zn. Rvp 3986/2011 bol v predmetnom podaní uvedený omylom a podanie teda obsahuje prejav vôle vziať späť sťažnosť evidovanú pod sp. zn. Rvp 2709/2011.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Na základe uvedených argumentov a predložených dôkazov ústavný súd nezistil skutočnosti, ktoré by nasvedčovali mimoriadne závažnému spôsobu porušenia základných práv alebo slobôd sťažovateľa, teda také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepripustenie späťvzatia sťažnosti, a preto akceptoval doručené späťvzatie a konanie o sťažnosti sťažovateľa zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2012